

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

18-19 квітня 2012 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ:
Матеріали V Міжнародної науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців. Частина 1. Психолого-
педагогічний напрям. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2012. – 191 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ–
голова оргкомітету;
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з
наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Гон Максим Мойсейович** – доктор політичних наук, професор;
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор;
- Пальчевський Степан Сергійович** – доктор педагогічних наук, професор;
- Петрівський Ярослав Борисович** – доктор технічних наук, професор;
- Сяський Андрій Олексійович** – доктор технічних наук, професор;
- Батишкіна Юлія Валеріївна** – кандидат технічних наук, доцент;
- Воробйова Ірина Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Галуха Любов Юріївна** – кандидат історичних наук, доцент;
- Дичківська Ілона Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Мельник Віра Йосипівна** – кандидат географічних наук, доцент;
- Сілкова Галина Василівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Суржук Тетяна Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Сяський Володимир Андрійович** – кандидат технічних наук, доцент;
- Чернігівець Тетяна Іванівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Черній Алла Леонідівна** – кандидат політичних наук, доцент;
- Хижнякова Надія Олександрівна** – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного
університету (протокол №8 від 30.03.2012р.)

Лише п'ять вихователів правильно назвали моделі освіти, за якими здійснюється навчання і виховання дітей в дошкільних навчальних закладах, причому двоє із них віддають перевагу традиційній моделі освіти, що становить 13,3% всіх опитаних, а інші троє (20%) – особистісно орієнтованій моделі. Решта 10 педагогів назвали лише окремі види діяльності, в яких розвивається життєва компетентність, або взагалі не відповіли на це запитання.

Анкетування показало, що педагоги загалом розуміють, у яких базових якостях дитини виявляється життєва компетентність. Проте, у різних анкетах зустрічаються відповіді різні за кількістю базових якостей, які визначають вихователі. Якісний аналіз дозволяє стверджувати, що найважливішими наші респонденти вважають такі базові якості, що характеризують життєво компетентного дошкільника, як цілеспрямованість, пізнавальний інтерес, самостійність, працелюбність, людяність, креативність, розсудливість, справедливість, самовладання, спостережливість, відповідальність, уважність, винахідливість адекватна самооцінка і стверджують, що саме сім'я і дошкільний навчальний заклад – це соціальні інституції, які найбільш різносторонньо формують життєву компетентність дошкільника.

Також ми прагнули з'ясувати, яка із сфер життєдіяльності найцікавіша для дітей груп вихователів, яких ми досліджували. Вісім вихователів (38,1%) відзначили сферу «Природу» як найцікавішу, шестеро (28,6%) відмітили сферу «Я Сам», п'ятеро (23,8%) – сферу «Люди», і лише двоє (9,5%) вважають найцікавішою для дітей своєї групи сферу «Культуру».

Вихователі відводять важливу роль у формуванні життєвої та екологічної компетентності грі, оскільки визначають її не лише провідним видом діяльності дітей дошкільного віку, а й найважливішим засобом всебічного розвитку дитини, способом передачі знань від покоління до покоління. Загалом, відповіді вихователів дозволяють робити висновок, що вони намагаються широко використовувати гру в педагогічному процесі. І лише у 30% вихователів виникають труднощі у підборі ігор відповідно до ліній розвитку.

Аналізуючи другу частину запитань, варто відмітити, що вихователі володіють ґрунтовнішими знаннями з питань екологічної компетентності порівняно із знаннями життєвої компетентності. Майже всі досліджувані дають чітке визначення поняттю екологічної компетентності, а зокрема, – це знання дітей про природу та навколишнє середовище, охорона та збереження флори та фауни; вміння дошкільника розрізняти хід і послідовність сезонних змін у докільлі, володіння певними уявленнями про взаємозалежності в природі, прояв зацікавленості до професій людей, які охороняють природу; це засвоєння правил поведінки в природі, вміння любити і берегти природу; це позитивне ставлення до всього живого, що нас оточує та до навколишнього середовища. Проте лише четверо вихователів, що становить 26,7% всіх досліджуваних віддають перевагу ігровим методам формування екологічної компетентності.

Отже, можна зробити висновок, що опитані вихователі володіють певним рівнем знань з питань формування життєвої та екологічної компетентності у дітей дошкільного віку, але він є недостатнім для ефективної роботи з дошкільниками. Саме тому ми вважаємо за необхідне підвищити рівень поінформованості педагогів щодо формування життєвої компетентності дошкільників в ході проведення інтерактивного семінару, що передбачено в завданнях формувального експерименту.

Список використаних джерел

1. Базова програма розвитку дитини дошкільного віку «Я у Світі» / М-во освіти і науки України, Акад. пед. наук України; Наук. ред. та упоряд. Олена Леонтіївна Кононко. – К.: Світич, 2008. – 430 с.
2. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні (державний освітній стандарт): Наук.-метод. посіб. / Наук. ред. Олена Леонтіївна Кононко. – К.: Ред. журн. «Дошкільне виховання», 2003. – 203 с.
3. Выготский Л.С. Педагогическая психология / Лев Семёнович Выготский. – М.: Педагогика, 1991. – 389 с.
4. Коментар до Базового компонента дошкільної освіти в Україні : Наук.-метод. посіб. / Наук. ред. О.Л. Кононко. – К.: Ред. журн. «Дошкільне виховання», 2003. – 243с.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СЦЕНІЧНОЇ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ

Нестерчук А.Ф., магістранта

**Янцур Л.А., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Актуальність дослідження визначається концептуальними положеннями Базового компонента дошкільної освіти у сфері "Культура", зокрема змістовою лінією "Світ мистецтва" щодо театральної і літературної обізнаності дітей, яка вводить дитину в світ "практичної та доцільної діяльності", розвиває потребу в реалізації власних творчих здібностей, навчає одержувати задоволення від процесу та результату своєї діяльності, культивує інтерес до надбань національної та світової культури".[3,с.12]

Позитивний вплив театралізованої діяльності на різні аспекти розвитку особистості доведено в численних дослідженнях, присвячених вивченню ігрової (Артемова Л.В., Жуковська Р.Й. та ін.), мовленнєвої (Аматьєва О.П., Богуш А.М., Полозова Г.І., Фесенко Л.І. та ін.) діяльності, становленню емоційної сфери дошкільників (Кошелева Г.Д., Стрелкова Л.П. та ін.). Сценічна театралізована діяльність дітей включає в себе: акторські і сценічні здібності. Сценічні здібності - поєднують в собі артистичні та акторські прояви. Поняття "артистичні" здібності поєднує в собі особливий (високий) рівень прояву спеціальних здібностей дітей, який забезпечує їм успіх у виконанні творів мистецтва різних видів та жанрів (співи, танці, створення і виконання композицій на різноманітних музичних інструментах, декламація, виконання ролей в театральних виставах тощо). Друге поняття - "акторські" здібності є більш вузьким. Акторські здібності дітей дошкільного віку - це такий рівень прояву психологічних особливостей індивіду, який забезпечує йому стійкий інтерес та успіх у художньо-мовленнєвій діяльності (виразна розповідь художніх творів) та успішне виконання ролей в театральній-ігровій діяльності. Ми визнаємо можливість різного рівня прояву цього виду спеціальних творчих здібностей у дошкільників. Є діти, які здібні до театральній-ігровій діяльності, а є й такі, котрим властива обдарованість як особливо високий якісний рівень прояву здібностей. Талановитість є наслідком свідомої сумлінної праці людини над розвитком своєї обдарованості і тому проявляється у більш зрілому віці. Дослідники (Л.С. Выготський) та педагоги-практики (К.С. Станіславський та ін.) намагалися визначити структурні компоненти внутрішньої психологічної характеристики сценічних здібностей дорослих людей (уява, емоційна та вербальна пам'ять, комунікабельність тощо), а також засоби їх мовленнєвого (інтонація) та зовнішнього вираження (міміка, пластика тіла, виразність голосу). Одним з найскладніших компонентів акторських здібностей є здатність до перевтілення, "входження в образ", що є художнім переживанням актором ролі на сцені шляхом включення уяви.

Аматською О.П. було структуровано аспекти означених здібностей в дітей дошкільного віку. Дослідницею визначено: когнітивний, емоційно-мотиваційний та діяльнісний компоненти акторських здібностей. Когнітивний компонент характеризується загальним інтелектуальним рівнем, який виявляється в особливостях розвитку пізнавальних психічних процесів: пам'яті, уваги, сприймання, волі та мислення. Важливу роль у цьому структурному компоненті належить мовленнєвим здібностям дітей. Це - високий рівень розвитку моторної функції мовлення, а головне - його інтонаційної виразності. До емоційно-мотиваційного компонента відносяться такі структурні одиниці: емоційна чутливість, вразливість, емоційна пам'ять, експресивність зовнішнього прояву емоції. Діяльнісний компонент характеризується високим рівнем уваги, здатністю до природного перевтілення, "входження в образ". А ще це - сукупність мотивів, які спонукають дітей до діяльності, що відповідає їхнім здібностям (інтерес, потреба до виступів перед дорослими та однолітками, прагнення успіху та визнання, інколи - демонстративність поведінки).[1]

На сьогоднішній день дитина має бути обізнаною у різних сферах життєдіяльності. Сценічна театралізована діяльність дає широкі можливості для виявлення акторських здібностей, творчих проявів, розвитку психічних процесів (уваги, мислення, мовлення), що є невід'ємними складовими у театралізованій діяльності дітей. Вона поєднує в собі театралізовані ігри: (режисерські, ігри-драматизації), імпровізації та інсценізації літературних творів у процесі літературних свят, концертів, дитячих вистав тощо. Завдяки цій діяльності розвивається фантазія дошкільнят, в їхньому уявленні виникають яскраві образи літературних героїв. Крім того, малюки вдаються до виразного втілення психологічних особливостей персонажів, самостійно добирають для них засоби мовленнєвої (інтонація) та зовнішньої виразності (виразні рухи: рук - жести, обличчя - міміка, всього тіла - пантоміміка).

Констатувальний етап експерименту проводився на базі дошкільного закладу №56 м.Рівне. Дослідженням були охоплені діти старшого дошкільного віку. Метою констатувального етапу експерименту було: вивчити стан роботи ДНЗ з використання і планування театралізованої діяльності в старших групах; визначити рівень театральних здібностей і уміннь старших дошкільників експериментальної групи. З цією метою використовувались такі методи: бесіди, аналіз планів роботи вихователів, анкетування вихователів, спостереження за сценічною театралізованою діяльністю дітей, аналіз дитячих робіт.

З метою з'ясування стану роботи у дошкільних закладах нами було проведено анкетування вихователів дошкільних закладів м. Рівного ДНЗ №56, №3 і ДНЗ в смт.Квасиліві (Рівненської об-ті, р-н). В анкетуванні брало участь 13 вихователів. Проаналізувавши отримані відповіді вихователів, ми виявили, що театралізована діяльність займає значне місце у дошкільному закладі. Вихователі планують театралізовану діяльність один раз на тиждень згідно програми «Я у світі». Найчастіше планують такі види театралізованої діяльності, як ігри - інсценізації, ігри - драматизації, показ різних видів театру. В групах створені умови для театралізованої діяльності. Більшість вихователів співпрацюють з музичними керівниками постійно і залучають батьків до театралізованої діяльності (виготовлення атрибутів, костюмів, вивчення тексту твору з дітьми). Незначна частина вихователів залучає батьків до виконання ролей і лише окремі батьки виступають у ролі глядачів. Аналіз результатів анкетування показав, що вихователі використовують театралізовану діяльність з метою розвитку мовлення, творчості, відчуття впевненості дитини, вміння перевтілюватись. Для театралізації використовують українські і зарубіжні казки, вірші, оповідання. Вихователі вважають за доцільне створити у дошкільних закладах гуртки з театралізованої діяльності.

Як показує аналіз практики роботи дошкільних закладів, вихователі не систематично проводять роботу з дітьми з формування сценічної театралізованої діяльності, оскільки вона вимагає багато часу, індивідуальної роботи з дітьми, співпраці з музичними керівниками, роботу з батьками і основне зацікавленістю цією проблемою самих вихователів.

Для того, щоб з'ясувати рівень театральних здібностей дошкільників нами були використані вправи і ігри для визначення сценічної театралізованої діяльності дітей. Вправи передбачили можливості дітей, вміння виразити рух, позу, жест, увійти в образ.

Для діагностики виразності жесту ми використовували, такі вправи: "Зачарована дитина" (на всі запитання дитина відповідає жестами); "Ось який він" (дитина жестами "описує" речі - великі, малі тощо); "Дружна сімейка" (діти жестами відображають різні дії: шийють, в'яжуть тощо). Для діагностики володіння мімічними засобами виразності використовували такі вправи: "Уяви собі, що ти з'їв (кислий лимон, солодку цукерку тощо)", "Покажи, що ти зрадив (злякався, здивувався тощо)". Спостереження показало, що в групі дітей з високим рівнем розвитку театралізованих здібностей ми виявили 20% ,середній рівень- 52%, низький рівень -28%.

Використовуючи бесіди з дітьми нами було з'ясовано рівні знань дітей про театральне мистецтво. Зміст бесід про театр складала запитання (з використанням картинок і без них) про призначення театру, види театру тощо. Нами було виявлено три рівня: діти, які знали, що таке театр, хто в ньому грає, для чого ходять до театру, любили грати в ігри - драматизації, брали участь в театральних виставах, знали декілька видів театру - ми віднесли до високого рівня- (29, 4%), діти, яких ми віднесли до середнього рівня, мали елементарні уявлення про театр та його розігрування, брали участь у театральних виставах, орієнтувалися у видах театру - (47,1%), діти, які мали поверхневі знання про театр з небажанням брали участь у театральних виставах, не могли назвати види театру, були віднесені до низького рівня - (23, 5%).

Як свідчать психологічні теорії (В. Давидов, О. Д'яченко, О. Запорожець, Д. Ельконін та ін.), а також педагогічні дослідження (И. Ветлугіна, Р. Жуковська, Н. Михайленко, Л. Фурміна та ін.), уява виступає тим феноменом, який визначає якість будь-якої ігрової діяльності, особливо театралізованої. Тому важливо визначити рівень розвитку продуктивної уяви. З цією метою нами була використана методика О.Д'яченка, яка включала такі завдання: «Домальовування фігур», «Асоціативне поле», «Видумка казки». Результати методики показали, що високий рівень розвитку уяви - у 52% дітей, низький -48% дітей.

Отримані дані дали нам можливість виявити театральні здібності дітей, зокрема музичні, літературні та артистичні за методикою А.де. Хаана і Г.Кафа. Результати показали, що в групі дітей при кількості 25 чоловік, на високому рівні театральні здібності у - 12%, середній рівень - 36%; низький рівень становив 52%.

В сценічній театралізованій діяльності дітям не вистачає мовленнєвих здібностей, вміння виразити емоції, жести, передати образ героя. Діти дошкільного віку мають індивідуальні особливості за типом характеру, темпераментом, можливістю самовиразитися. Більшість із обстежуваних нами дітей були замкнутими, не впевненими в собі, відчували страх виступу перед глядачем. Лише окремі діти проявляли активність, артистичність, неабиякі здібності до театралізованої діяльності.

Ми передбачаємо, що успішне формування сценічної театралізованої діяльності старших дошкільників залежить від ряду педагогічних умов: обізнаність дітей в різних видах театрального мистецтва; розуміння дитиною змісту вистави, володіння засобами

мовлення, міміки, жестів, рухів, залучення дітей до різних видів сценічної театралізованої діяльності, розвиток творчої ініціативи дитини, врахування індивідуальних, типологічних особливостей дітей і їхніх можливостей до театралізованої діяльності.

Формувальний етап експерименту був спрямований на розробку педагогічних умов формування сценічної театралізованої діяльності. Обізнаність дітей в різних видах театру реалізувалась через їх знайомство з театральною термінологією під час занять, театральних ігор, вправ, на прогулянках, під час індивідуальних бесід. Володіння засобами мовлення, міміки, жестів, рухів, залучення дітей до різних видів сценічної театралізованої діяльності, розвиток творчої ініціативи дитини реалізувалась через використання нами системи вправ, які забезпечили «акторське тренування», тобто формували вміння театралізованої діяльності. Співпраця вихователя з музичним керівником реалізувалась на другому етапі роботи з формування сценічної театралізованої діяльності, яка передбачала роботу на музичних заняттях. Спільна робота з музичним керівником була спрямована на розвиток у дітей почуття ритму, пластичності. Знайомили дітей з різними емоційними станами, вчили розрізняти емоції, виражати потрібний емоційний стан. Зокрема на таких заняттях, як «Радість», «Горе», «Страх», «Гнів».

Після проведення ігор і занять театральні здібності дітей значно покращилися. Діти стали емоційніші, рухливіші, у них виникав інтерес до театралізованої діяльності. Така педагогічна умова, як врахування індивідуальних, типологічних особливостей дітей і їхніх можливостей до театралізованої діяльності реалізувалась на третьому етапі нашої роботи – розігрування вистав дітьми. Ми проводили показ різних видів театру в другу половину дня. Робота над виставою поділялась на три репетиційні періоди, як це роблять актори в справжньому театрі: «застольний», «у вигородці», «на сцені».

У результаті цілеспрямованого педагогічного впливу дошкільники підходили до усвідомлення театру як особливої установи, який виявляє суттєвий вплив на людину. Помітна загальна зміна емоційного ставлення до мистецтва театру. Окремі діти виявляли відносно стійкий інтерес до театральної діяльності, прагнення до перевтілення, вміння доцільно застосовувати образні та емоційні засоби виразності.

Список використаних джерел

- 1.Аматьєва О.П. З дитячого садка – в актори / О.П.Аматьєва // Дитячий садок.- 2004. -№24. – С.2-6.
- 2.Артемova Л.В. Театрализованные игры дошкольников: Кн. для воспитателя дет.сада / Л.В.Артемova – М.: Просвещение, 1991. – 127 с.
- 3.Артемova Л. В. Театр і гра / Л.В. Артемova -К.,2002. – 291с.
- 4.Базовий компонент дошкільної освіти в Україні. – К., 1999. -30с.
- 5.Белкіна С. О. Світ мистецтва і дитина / С.О Белкіна ,Т.В.Науменко // Дошкільне виховання. - 2000. - №1. – С. 4-5.
- 6.Богуш А. М. Методика організації художньо мовленнєвої діяльності дітей у дошкільних закладах / А.М.Богуш, Н.В.Гавриш, Т.В. Котик -К.: Видавн. Дім «Слово», 2010.-304с.
- 7.Водолага Н.В. Вас запрошує театральна студія / Н.В. Водолага // Дошкільне виховання.-2000.-№4.-С.12-15.

КОНСТРУКТОРСЬКА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Новосад І.В., магістрант

**Янцур М.С., кандидат педагогічних наук, професор,
Трофімчук В.М., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Розвиток і удосконалення інформаційної технології приводить до суттєвих змін у характері виробництва, наукових дослідженнях, освіті, побуті, культурі, соціальних стосунках тощо. Такі значні перетворення вимагають нового підходу до розбудови національної освіти України, впровадження інформаційних технологій, методико-педагогічних та наукових досліджень, які пов'язані з рівнем науково-технічного прогресу, з появою нових професійних умінь, навичок і в першу чергу конструкторських.

Науковці дають різні трактування учнівського конструювання. Зокрема під учнівським конструюванням розуміють виконання учнями творчого завдання на створення виробу, технічну його розробку та виготовлення, яке має об'єктивну або суб'єктивну новизну, індивідуальну або суспільну значущість.[1]

Мета конструкторської діяльності учнів носить пропедевтичний характер, бо в ній важливо не стільки досягти об'єктивної новизни виробу (проте і це суттєво), стільки розвинути мислення учнів, їх творчі здібності, конструкторські знання, уміння та навички. Навчання повинно відображати реальну професійну роботу конструктора, складовою частиною якої є комп'ютеризація процесу.[2] Ми ж розглянемо лише основні компоненти конструкторської підготовки а саме, знання та уміння. Оскільки, формування в учнів конструкторських знань і вмінь засобами ІКТ дослідниками хоча і розглядалися, але не достатньо розкриті в науковій літературі. Результати наших досліджень і висновки науковців, викликали потребу глибше та ширше висвітлити проблеми, пов'язані з формуванням в учнів старшої школи конструкторських знань та умінь використанням інформаційно-комунікаційних технологій навчання, класифікацією цих знань і вмінь в окремі групи та визначенням їх змісту.

У ході дослідження було виявлено, що в психолого-педагогічній літературі відсутнє єдине визначення поняття «конструкторські знання та уміння». Під *конструкторськими знаннями* ми розуміємо рівень засвоєння учнями інформації, який передбачає запам'ятовування понять, законів, термінів, позначень та певної суми фактів, образів, правил, числових даних тощо, що є здобутком людей в галузі техніки, технології, конструкторській діяльності, основах наук тощо.

Глибший рівень засвоєння інформації репрезентується вмінням, яке передбачає застосування знань до дії, поєднання інформації та дії. Стосовно конструкторської діяльності *вміння* - це здатність учня мобілізувати знання з метою виконання конструкторських дій, які базуються на правильному виборі способів, прийомів і досягається мета такої діяльності.

Аналіз психолого-педагогічної літератури, спостереження за навчально-трудовою діяльністю на уроках трудового навчання, вивчення досвіду вчителів та власна експериментальна робота показали, що конструкторські знання та вміння ефективно формуються під час використання інформаційно-комунікаційних технологій. [3] Разом з тим встановлено, що ІКТ впливають не лише на зміст конструкторської діяльності учнів, але і на методи та форми організації навчального процесу. Вони (ІКТ) дозволяють забезпечити включення учнів у процес міркувань, що моделює комп'ютер, завдяки чому:

- процес засвоєння нових знань здійснюється в умовах спілкування;

ПСИХОЛОГО–ПЕДАГОГІЧНИЙ НАПРЯМ**Молодий педагог**

Адамчук С.В., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ	1
Азарова У.В., Коваль В.В. ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	2
Анисимова Л.С. СИСТЕМА ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ЗАДАЧ В ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНЫХ КЛАССОВ.....	4
Бізюк К.В., Суржук Т.Б. ОПРАЦЮВАННЯ ФАКТИЧНОГО ЗМІСТУ ТЕКСТУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	6
Ваколюк А.М., Вербець В.В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	7
Вангрет Н.О. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДИХАЛЬНОЇ ГІМНАСТИКИ В ОЗДОРОВЧІЙ РОБОТІ З СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	9
Власюк О.В., Гетманчук Н.О. ВИКОРИСТАННЯ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	11
Возняк І.М., Юсенко А.С., Фещук Ю.В. ДИДАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЗМІСТУ КУРСУ КРЕСЛЕННЯ В ПОЗАШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	13
Возняк Н.В., Суржук Т.Б. ПРОГРАМНІ ВИМОГИ ДО ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В 3-4 КЛАСАХ	14
Высоцкая Е.В., Зеленев Е.А. ВОСПИТАНИЕ ТОЛЕРАНТНОСТИ В МУЛЬТИКУЛЬТУРНОМ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОМ ПРОСТРАНСТВЕ КАНАДЫ	16
Галатюк М.Ю. ДИДАКТИЧНА СИСТЕМА РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ	18
Гарбар В.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В.М. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАДАЧ.....	19
Гецько С.І. СУЧАСНЕ ПОНЯТТЯ ІНТЕГРАЦІЇ.....	20
Глазкова І.Я. СТРУКТУРА І ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА «ПОПЕРЕДЖЕННЯ І ПОДОЛАННЯ БАР'ЄРІВ СТУДЕНТАМИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ».....	22
Глеб А.Л., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СРЕДНЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ДЕКОРАТИВНЫМИ РАСТЕНИЯМИ ОТКРЫТОГО ГРУНТА.....	23
Голобурда М.А., Горбатова Е.В. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ЧУВСТВА ЦВЕТА У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	24
Голуб О.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ НЕСТАНДАРТНИХ УРОКІВ З АЛГЕБРИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	25
Гон І.М., Шугасва Л.М. РІВНЕНСЬКА ЖІНОЧА ГІМНАЗІЯ: ФРАГМЕНТИ СТОРІНОК ІСТОРІЇ	27
Григорчук С.Ф., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ З ОСНОВ ДИЗАЙНУ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	28
Грбар С.В., Лазарець О.Ю., Присяжнюк І.М. РОЗРОБКА ВІДЕОЗАНЬ НА ТЕМУ «ДИФЕРЕНЦІАЛЬНІ РІВНЯННЯ ПЕРШОГО ТА ВИЩИХ ПОРЯДКІВ».....	30
Гуменюк О.В., Швець В.О. ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ	31
Дворцева Г.В., Міквабія Е.Г. МИСТЕЦТВО ЯК КАТАЛИЗАТОР ОБРАЗУ ЛЮДИНИ КУЛЬТУРИ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	33
Гурская В., Дубинина Д.Н. ОСОБЕННОСТИ ВОСПРИЯТИЯ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ЛИТЕРАТУРЫ ДЕТЬМИ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	34
Гаврилюк В.О., Давнюк С.В. МЕТОДИКА РОБОТИ НАД РОЗВИТКОМ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ (НА ЛЕКСИЧНОМУ МАТЕРІАЛІ).....	35
Дем'яничук Т. М., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ МОДУЛЬНО-РЕЙТИНГОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ.....	36
Демчук І.А., Суржук Т.Б. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІКИ ЧИТАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	37
Джас М.І., Колупасва Т.С. ГЕНЕЗИС ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФЕСІЇ В ЗАРУБІЖНІЙ ІСТОРИКО-ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	39
Джеджеря О.М., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ І ВМІНЬ УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕНІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА» НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	41
Дмитрук Р.М., Веремчук А.П. ФУНКЦІЇ СТУДЕНТА І ВИКЛАДАЧА ПІД ЧАС ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ.....	42

Довгаль О.П. ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК, ЯК ЗАСІБ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИЧНОГО АНАЛІЗУ В ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ	44
Ермолаєва С.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С СЕЗОННИМИ ИЗМЕНЕНИЯМИ В ЖИЗНИ ПТИЦ	46
Ємець І.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	47
Задерей М.Р., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ОБРОБКИ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ШЛЯХОМ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	48
Іванова С.М., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ МЛАДШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С РАСТЕНИЯМИ УГОЛКА ПРИРОДЫ	50
Ігнатюк Ю.В., Сингаївський Д.В. РОЗВИТОК ГРАФІЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ КРЕСЛЕННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ	51
Калита В.О., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІДЕАЛУ В УЧНІВ 8-9 КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	52
Калініна О.С., Тарасенко Г.С. ДОМІНАНТНО-ОБРАЗНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЕСТЕТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	53
Качинська Д.І., Швець В.О. ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТРАНСЦЕНДЕНТНИХ НЕРІВНОСТЕЙ	55
Кардаш О.Ю., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	56
Карпук А.В., Самсонюк Н.Ф. МЕДИКО-ЛОГОПЕДИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З МОВЛЕННЕВО-РУХОВИМИ ПОРУШЕННЯМИ	58
Касянчук Т.В., Гегманчук Н.О. ПРОБЛЕМНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ МОВИ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	58
Кмитюк О.В., Гудовсек О.А. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ІДЕЇ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	61
Коваль В.В., Пальчевський С.С. ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В УМОВАХ ДОЗВІЛЛЯ	63
Ковальчук І.А., Тарасенко Г.С. СВІТОГЛЯДНА КУЛЬТУРА ЯК ОСОБИСТІСНИЙ ФЕНОМЕН	64
Кошелева Н.Н., Стреха Е.А. ОЗНАКОМЛЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА С ЛЕКАРСТВЕННЫМИ РАСТЕНИЯМИ	66
Куцова М.Г., Козлакова Г.О. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАГАЛЬНИХ І СПЕЦІАЛЬНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ БАКАЛАВРІВ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ В УНІВЕРСИТЕТАХ КАНАДИ	66
Лебедина Е.В. ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ И ПРОБЛЕМЫ ДУХОВНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ	68
Лебейчук Т.Ю., Приймак О.П. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ НА РУХ	69
Левчун О.І., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ УЧНІВ 5 КЛАСУ ДО ОЛІМПІАД З МАТЕМАТИКИ	72
Ліщенко І.В., Рябокони В.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ДИДАКТИЧНОГО ПРИНЦИПУ НАСТУПНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	73
Лобач О.І., Павелків О.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ: «ПЕРВІСНА ТА ІНТЕГРАЛ» У КЛАСАХ ПРИРОДНИЧО – МАТЕМАТИЧНОГО НАПРЯМУ	75
Люлька А.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	76
Малайчук Т.С., Кирилецька Г.М. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОБЛЕМНО-ПОШУКОВОГО НАВЧАННЯ В УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ	77
Малашенок М.А., Малахова І.А. РАЗВИТИЕ ТВОРЧЕСКИХ СПОСОБНОСТЕЙ ДОШКОЛЬНИКОВ В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ РУЧНОМУ ТКАЧЕСТВУ	78
Маліванчук М.В., Коваль Г.П. ПРИНЦИПИ, МЕТОДИКИ І ЗАСОБИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ. КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТУ	80
Мамчуровська М.В., Коваль В.В. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	82
Матвійчук В.Л., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ МАЙБУТНЬОГО ШКОЛЯРА У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	83
Медведюк К.О., Сяська Н.А. МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПРОБЛЕМНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В КУРСІ СТЕРЕОМЕТРІЇ З ДОПОМОГОЮ КОМП'ЮТЕРА	85
Мельникова М.С., Шебеко В.Н. СТАНОВЛЕНИЕ СУБЪЕКТНОСТИ РЕБЕНКА В ДИГАТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	86
Набочук О.Ю., Семещук І.Л. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ГЕОМЕТРІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ПРОГРАМИ “GRAN 2D”	88
Назарець Л.М. СПЕЦИФІКА ВПЛИВУ ЕМОЦІЙ НА ПІЗНАВАЛЬНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛЯРІВ	89
Начичко Л.М., Рябокони В.І. РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ПРОЦЕСІ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	91

Нелюбіна І.О. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ ЛІВРУКИХ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	93
Немеришина К.П., Рябокони В.І. КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЯКОСТІ ТВОРІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА	95
Немира Т.М., Горопаха Н.М. ГОТОВНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	97
Нестерчук А.Ф., Янцур Л.А. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ СЦЕНІЧНОЇ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІСІ	99
Новосад І.В., Янцур М.С., Трофімчук В.М. КОНСТРУКТОРСЬКА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	101
Опанасець В.В., Хірна К.С., Шроль Т.С. ВИКОРИСТАННЯ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	102
Остапчук Н.О., Павелків Р.В. ОСОБИСТІСНЕ СПІЛКУВАННЯ ПЕДАГОГА З УЧНЯМИ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕВЕРБАЛЬНИХ ЗАСОБІВ.....	103
Павлова Н.С., Гнедко Н.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ «ІНФОРМАТИКА».....	105
Павловська В.В. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ НАВЧАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПОЛЬЩІ КРИЗЬ ПРИЗМУ ПРОЦЕСУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	107
Павлюк Т.О. ФОРМУВАННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ГРАМОТНОСТІ ДИТИНИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	109
Павлюк Ю.А., Козлюк О.А. РОЗВИТОК ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК УМОВА ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ... ..	110
Палаженко О.П. ВИКОНАВСЬКА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК ЄДНІСТЬ ТЕХНІЧНОЇ І ХУДОЖНЬОЇ СТОРІН В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ ТВОРІВ МУЗИКАНТАМИ-ДУХОВИКАМИ	112
Пекач Н.В., Суржук Т.Б. ВИВЧЕННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОМИЛОК У ЧИТАННІ, ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ	114
Піловець А.В., Белешко Д.Т. ЗМІСТ І МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ФАКУЛЬТАТИВНОГО КУРСУ «РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ»	116
Пітик С.М., Бричок С.Б. СТАТЕНЕ ВИХОВАННЯ, ЯК ПРОБЛЕМА ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ І ПРАКТИКИ 20-30 РР. ХХ СТОЛІТТЯ.....	117
Полтавська Н.Є., Червякова Н.І. ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАТОРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ТЕХНОЛОГІЙ СПІВПРАЦІ	118
Полюхович Н.В. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ВАЖЛИВИЙ КОМПОНЕНТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ ТА ЕКОНОМІКИ	120
Радимська О.Д., Белешко Д.Т. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ ДЕВ'ЯТОГО КЛАСУ ПРИ ВИВЧЕННІ АЛГЕБРИ ЗАСОБАМИ САМОСТІЙНИХ РОБІТ.....	121
Свистун Т.І. ПРОБЛЕМА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ	124
Севастьянов В.В., Руденко В.М. ПРОЕКТУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ СИСТЕМ МІЖНАРОДНИХ ОСВІТНІХ СЕРЕДОВИЩ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	125
Сендега Т.В. ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ЛЮБОВІ ДО ПРИРОДИ В УМОВАХ ЕСТЕТИЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ДНЗ.....	126
Солтис О.Д., Давнюк С.В. МЕТОДИКА ОПРАЦЮВАННЯ РЕЧЕННЯ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ: АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	127
Соннік І.М., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЕМОЦІЙ В МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ	129
Столярчук Н.С., Семешук І.І. СПІВВІДНОШЕННЯ ЕМПІРИЧНОГО І ТЕОРЕТИЧНОГО У НАВЧАННІ ФІЗИКИ В 8 КЛАСІ	131
Таргоній Т.І., Коваль В.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ	132
Тижук І.М., Янцур Л.А. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ВИКОРИСТАННЯ ТЕОРІЇ РОЗВ'ЯЗАННЯ ВИНАХІДНИЦЬКИХ ЗАВДАНЬ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	133
Трофімюк К.Р., Сингаївський Д.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ І ВМІНЬ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЮ «ШВЕЙНА СПРАВА» ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	134
Тупік Ю.О., Гетманчук Н.О. БЕЗМАШИННИЙ ПРОГРАМОВАНИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАНЬ ОРФОГРАФІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	135
Улітко А.В., Шроль Т.С. РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ З ВИКОРИСТАННЯМ FLASH-ТЕХНОЛОГІЙ.....	137
Фирсова Ю.Н., Воловик А.К. РЕФОРМА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ВІСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ В КОНТЕКСТЕ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ І ВНЕДРЕННЯ «НОВОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ»	138

Фірак М.М. СПІЛЬНА РОБОТА ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ І СІМ'Ї З ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	140
Фоменко І.О., Горбунова Н.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	142
Хижняк О.В., Бєлих О.С. СТРУКТУРА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ.....	144
Хоровець Ю.С., Боровець О.В. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	146
Хролець О.І. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЧИТАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	147
Чудак Г.А., Белешко Д.Т. МЕТОДИЧНА СИСТЕМА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ІРРАЦІОНАЛЬНІ РІВНЯННЯ ТА НЕРІВНОСТІ	148
Шелестюк Л.П., Кирильчук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ З ВИГОТОВЛЕННЯ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ НА ОСНОВІ СПОСОБІВ РОЗВИВАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ	150
Якимчук М.Ю., Кирилецька Г.М. ПРО РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ УКРАЇНИ ТА НОВІ СТАНДАРТИ ОСВІТИ	151
Демченко Ю.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВИКОНАННЯ ФІЗИЧНИХ ВПРАВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНЯМИ СЕРЕДЬНОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ	153
Ониськевич Т.В., Шевців З.М. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК АКТУАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ.....	155
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. СОЦІАЛЬНО-ЦЕННОСТНИЙ И ЗНАЧИМЫЙ ХАРАКТЕР ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ	157
Дяченко М. Д. ФОРМУВАННЯ ЖУРНАЛІСТСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ ЯК ОЗНАКИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАТУСУ В МАЙБУТНІХ ЖУРНАЛІСТІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ	158
Зиядинова Р., Зарединова Э.Р. ОБУЧЕНИЕ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ ЧЕРЕЗ РАЗВИТИЕ ПОЗНАВАТЕЛЬНОГО ИНТЕРЕСА	159
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ОРГАНИЗАЦИОННО-ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ УЧЕНИЧЕСКОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ АСПЕКТ	161

Молодий психолог

Аверьянова Т.С. СОВРЕМЕННАЯ СЕМЬЯ: ОСОБЕННОСТИ ГЕНДЕРНОЙ СОЦИАЛИЗАЦИИ ДЕТЕЙ.....	164
Бояківська І.О., Каламаж Р.В. НЕГАТИВНЕ САМОСТАВЛЕННЯ ОБДАРОВАНИХ ПІДЛІТКІВ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	166
Геккель Я.С., Романюк В.Л. ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНІСТЬ ЯК ОДНА З ФОРМ АДИКТИВНОЇ ПОВЕДІНКИ	167
Генсіцька-Антонюк Н.О. МАТЕМАТИЧНІ ЗДІБНОСТІ ЖІНКИ: ОСНОВНІ ТЕОРІЇ.....	168
Гоцюк О.Л., Савелюк Н.М. ВІРТУАЛЬНЕ СПІЛКУВАННЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ ЯК ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА	169
Демянюк О.Б., Ямницький В.М. ОБРАЗ СВІТУ З ПОЗИЦІЇ ГУМАНІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ	171
Джеджеря О.В. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕЖИВАННЯ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТАМИ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	172
Дідук Т.С., Савелюк Н.М. АУТИЗМ – «ХВОРОБА ХХІ СТОЛІТТЯ» ЧИ БЕЗПОРАДНІСТЬ ДОРΟΣЛИХ ПЕРЕД ДИТЯЧОЮ УНІКАЛЬНІСТЮ (СПРОБА ПСИХОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ДО ПРОБЛЕМИ).....	174
Каравай Е.В., Леганькова О.В. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПРОБЛЕМЫ ИЗУЧЕНИЯ ОПТИМИЗМА И ПОЗИТИВНЫХ ЭМОЦИЙ	176
Кочубей О.С., Михальчук Н.О. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ УСНОЇ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ	178
Остаповець Ю.В., Романюк В.Л. НАПРЯМКИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ДРУЖБИ В ПСИХОЛОГІЇ	180
Руккова, К. V., Likarchuk L.I. HEALTHY LIFESTYLE AS A SOCIAL AND PUBLIC POSITION OF YOUTH	181
Суходол А.Ю., Романюк В.Л. ТРИВОЖНІСТЬ ТА АГРЕСИВНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМИ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАХИСТУ ДІТЕЙ.....	182
Тищенко І.А., Романюк В.Л. ОСОБИСТІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ	183
Тригуб Л.А., Денисенко В.М. THE STUDENTS SEARCHING FOR THE IDEALS IN MOVIE SERIALS BECAUSE OF LACK OF FAMILY SUPPORT.....	184
Хаусман Л.В., Павелків Р.В. ФЕНОМЕН ЕТНІЧНОЇ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИ.....	184
Черепехіна О.А. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ	186

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали V Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

**18–19 квітня 2012 року
м. Рівне**

Відповідальна за випуск – Батишкіна Ю.В.
Комп’ютерна верстка – Батишкіна Ю.В., Назарук М.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 29. Замовлення № 123 /1. Тираж 300 прим.

*Віддруковано засобами оперативної поліграфії ПП Самборський І.О.,
вул. Толстого, 3, м. Рівне, Україна, 33028.
тел. 0362-22-41-20*